

θροίσεις αὐτῶν ὀλιγίστους μόνον στίχους ἐρμηνεύουσιν. Ἄλλὰ τὴν ἀπορίαν ἡμῶν ταύτην λύουσιν αὐτοὶ οὗτοι ἐν τῇ 7 σελ. τοῦ ἑαυτῶν φυλλαδίου, ἐνθα φαίνεται ὅτι οὐδένα ἄλλον προϋτίθεντο σκοπόν, ποιούμενοι τοιούτους ὑπολογισμούς, εἰμὴ ὅπως πονηρῶς δημιουργήσωσιν ἀνύπαρκτον αἰτίαν καὶ ὑβρίσωσι τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, λέγοντες αὐταῖς λέξεσι τάδε: α... Οὐδόλως »παράδοξον εἶνε, ἐὰν ὁ λαὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ » μέγα μέρος εἶνε ὅλως ἀμαθὴς εἰς τὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ πράγματα, ἐναντίον ῥητῆς διατάξεως τοῦ Θεοῦ, εἰπόντος: Ὁ λόγος » τοῦ Θεοῦ ἄς κατοικῆ ἐν ὑμῖν πλουσίως μετὰ πάσης σοφίας » (Κολασ γ', 24), δὲν εἶνε δὲ παράδοξον. ἐὰν εἶνε φανατικὸς ἢ » δεισιδαίμων, διότι οἱ χαρακτῆρες οὗτοι πάντοτε ἀκολουθοῦσι » τὴν θρησκευτικὴν ἀμάθειαν». Ὡσαύτως ὑπὸ ποταποῦ ἐλατηρίου ἠρμῶνται, λέγοντες, ὅτι ἡ Γραφή ἀνγκινώσκειται εἰς δύσληπτον γλῶσσαν, διότι οὐχὶ διὰ τῆς ἐρμηνείας τοῦ γράμματος νοεῖται καὶ καρποφορεῖ ἡ Γραφή, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐρμηνείας τοῦ πνεύματος. Ὅτι δὲ προσγίνεται ποιὰ τις καρποφορία καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς καταλήψεως τοῦ γράμματος, μόνον οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἀλήθειαν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσωσι. Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην κατανοοῦσα ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, ἐπέτρεψε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μεταπεφρασμένων Γραφῶν. Ἄλλ' ἡ πονηρία τῶν λεγομένων τούτων Εὐαγγελικῶν ἀπέτρεψε τὴν διάδοσιν· διότι οὗτοι μεταχειρίζονται πάντοτε τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ὡς μέσον προσηλυτιστικόν. Σκοπὸς δὲ αὐτῶν εἶνε ἐν τῇ πωλήσει τῶν Γραφῶν νὰ λαμβάνωσι καιρὸν καὶ ἀφορμὴν, ὅπως διαδίδωσι τὰς κακοδοξίας αὐτῶν τοῖς προσερχομένοις πρὸς ἀγορὰν τῶν μεταπεφρασμένων Γραφῶν. Τοῦτο δὲ κάλλιστα νοήσας ὁ λαὸς ἀποφύγει καὶ τούτους καὶ τὰς μεταφράσεις, φοβούμενος μήπως ἐν αὐταῖς ὑπάρχη τι τὸ κακόδοξον. Τῇ δὲ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ μεριμνητέον πρῶτιστα πάντων τῆς εἰς μίαν ἐκάστην Ἐκκλησίαν διὰ καταλλήλων προσώπων ἀναπτύξεως τῶν ὑψίστων διδασμάτων τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Ὅμοίως κατακρίνουσι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, παραδε-

